

sætte herpaa, tror jeg dog gerne, de ville renoncere derpaa, naar de i Stedet derfor kunne opnaa den samme Løn ogsamme Arbejdsvilkaar som de øvrige Statsfunktionærer, med hvis Gerning deres i mange Retninger fuldtud kan sammenstilles. Jeg kunde endnu have Lyst til at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorfor man ikke i denne Lov er gaaet bort fra Betegnelsen „Mil“ for Vejtlængder, efter at vi have faaet gennemført Meterloven. Det skulde synes rimeligt, at man herefter konsekvent gennemførte Meterbetegnelsen i alle de Love, vi fremtidig vedtage.

Lange: Det ærede Medlem for Rønne (Blem), der indledede Diskussionen i Dag, udtalte sin Anerkendelse af den Kommission, hvis Arbejde havde resulteret i disse Lønningslove for de 4 forskellige Etater. Jeg maa til Dels give det ærede Medlem Ret og sige, at efter det store Arbejde, der er nedlagt deri, maa man anerkende, at det har været muligt saa hurtigt at komme til et Resultat, men jeg tænker derfor heller ikke, det kan være nogen Forklejnelser eller Fornærmelse overfor Kommissionen, om man derved kom til at sige, at som Følge af denne Hurtighed har der temmelig sikkert indsneget sig adskillige Mangler og Fejl, specielt naar Hensyn tages til, at man, hvad den højtærede Minister har udtalt, har søgt at faa Lønningerne regulerede efter Ansvar, Arbejdet og den Maade, de vedkommende kunne avancere paa. Naar Hensyn tages dertil, tror jeg at turde sige, at der er forskellige Løn-satser, som kunde have været anderledes, naar Retfærdigheden skulde ske Fyldest. Det ærede Medlem for Nykøbing F. (Valdemar Olsen) sagde, at han ikke havde i Sinde at gøre Overbud. Det er ikke heller for at gøre Overbud, jeg udtaler mig, idet jeg som sagt kun har den Rettesnor, at gøre det muligt at faa de forskellige Lønninger saaledes opstillede for de forskellige Tjenestemænd, som det hedder, at der ikke bliver Anledning til en Utilfredshed, som maaske er berettiget. Nu siger man, at det bliver Udvalgets Sag at forhandle dette, og det er ganske sikkert, men det kan alligevel ikke undre, om man her i Tinget vil fremføre de Punkter, som man synes ikke ere korrekte, for at det derved kan blive ikke alene det kommende Udvalg, men ethvert Medlem af Tinget, som faar at høre, hvilke Opfattelser der gør sig gældende, ikke alene hos mig, for det er det mindste, men hos de forskellige Funktionærer.

Det første, jeg skal nævne, og som ikke har været nævnt i Dag uden af det ærede Medlem for Rønne, er Tantiemen, andre Talere have ikke omtalt den. Det ærede Medlem mente, at Tantiemen maatte bibeholdes i den Udstrækning, som det er foreslaaet i Lovforslaget. Jeg maa endnu en Gang, skønt jeg omtalte det ved Finanslovens Behandling, udtale, at jeg anser Tantiemen i sin Helhed for at være for-dømmelig; den bør efter min Formening bort, og som Følge deraf maa man naturligvis lave ny Lønninger for de Tjenestemænd, som efter Forslaget skulle have Del i Overskuddet i Form af Tantieme. Det er vist ingen Overdrivelse, naar jeg siger, at denne Tantieme i Virkeligheden hele Landet over saavel hos store som hos smaa er forhadet, og det er ganske naturligt. Enten det nemlig er berettiget eller ikke, bliver det til enhver Tid gjort gældende, at naar det og det mangler, er det kun en Følge af Tantiemens Bibeholdelse. Det maa man altsaa bort fra og saa, som sagt, sørge for at give de paagældende Tjenestemænd den Løn, de ere værd efter deres Arbejde, deres Dygtighed og den Stilling, de indtage.

Det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) talte om en Postmester, som han var bange for skulde faa Forhøjelse igen i Aar efter den ny Lønningslov. Jeg tror, jeg ved, hvem det ærede Medlem sigter til. Jeg kan paa Forhaand sige, at den Postmester faar ingen Forhøjelse, det bliver for hans Vedkommende en Nedgang paa 100 Kr., saa det ærede Medlems Frygt i dette Tilfælde er ubegrundet.

Jeg skal dernæst gaa over til at nævne dem, som jeg har givet ærede Medlemmer en Føling af, at jeg vil tale om her ved første Behandling, nemlig de laveste Klasser. Jeg begynder altsaa med 1ste Lønningsklasse. Der er allerede talt om Postbudene, saa dem skal jeg ikke udtale mig videre om, men derimod om nogle andre Tjenestemænd i samme Klasse, nemlig Postpakmestrene. Efter den Maade, hvorpaa disse hidtil have været stillede, bør de rykkes op i en højere Lønningsklasse. Der er mange Grunde — mange flere, end det er nødvendigt at fremstille her, da jeg ved, at de ere fremsatte for den højtærede Minister og ville blive fremsatte for det eventuelle Udvalgs Medlemmer —, der tale for denne Oprykning, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men kun sige, at det er en Klasse, i hvilken der ikke er noget Avancement af Betydning, idet der af de nuværende 213 Postpakmestre kun